

in popolnem prazna, razun malega divana, kjer sva sedela in starega spineta, ki je zašel Bog vé po kakem naključji na Krim in katerega je kupil Umbrijani za nekoliko rublov. Umbrijani takrat ni bil sam, imel je obisk; neki plesalec na vrvi, ki je ravno skozi mesto šel, tudi Vlah, prišel je k njemu kot rojaku, izposodit si denarja. Umbriani. je dal, kar je imel, ni bilo ravno mnogo. Oba naju je pogostil z kavo, pripravljeno po turški. Prinesla nama jo je mala, tolsta, nelepa ženska, po obleki seljanka iz kurske gubernije.

„Moja žena“, predstavi jo nama Umbrijani. Bil sem tako presenečen, da sem skoraj spustil čašo, ki sem jo imel v roki, na tla. Bal sem se za trenutek, da bode žena Umbrijanova razžaljena po tem presenečenju, bilo je namreč zánjo to malo laskavo, toda videl sem brzo, da je bila topa in neumna in da ni zapazila ničesar.

Umbrijani povedal le nama med razgovorom, da ne umeje njegova žena in čitati ni pisati. Na tem je bilo seveda malo ležeča, ali v njej ni bilo niti iskre duha, na njej ni sledu lepote. Kaj ga je neki vezalo nanjo? Njega, krasnega, duhovitega, njega, ki ni le znal na pamet Dante-ja in Platona, temveč ki je bil dna duše z njima napolnjen in ki je preživel in presanjal z njima vse, kar sta ona z zlatim dletom bila vrezala v neminljivo kovino svoje večne slave! In ravno isti Umbriani, ki je ljubil Astazijo in molil k Beatrici, mogel je živeti s to žensko, isti Umbrijani, ki se je bil napil iz čarobnoga studenca ljubezni pod palmami in granati! Umbriani, ki je speljal špansko markizo, katera je šla v samostan, po tem ko jo je zapustil! Umbriani, ki je bil obožavan od angleške pesnikinje, katera je nanj napisala prej dithyrambe in pozneje iz osvete sramotilno knjigo! Ne, to ni bilo možno! Bil sem od podobnih misli tako raztresen, da sam odšel raje domov.

Drugi dan bil sem na sprehodu za mestom v družbi nekeda starega profesorja, Švicarja, ki je tudi poznal Umbrianija, ali se ni štel k njegovim prijateljem. Šla sva k starim nasipom, obraščenim sedaj z travo, ki so bajé branili nekdaš tabor Mitridatov. Nekaj časa govorila sva seveda o nesrečnem kralji, brzo pa se obrnil pogovor na Umbrijanija, kateri me je končno zanimal bolj. Vprašal sem Švicarja, ali morda pozno njegovo ženo.

„Ženo!“ vzkliknil je. „Prepričan sem, da to ni njegova žena. Ta zakon je laž kakor vse, kar pripoveduje ta italijanski komedijant.“

„A jaz mu verujem vse“, odgovoril sem. „Čudim se le, kako je mogel vzeti to topo žensko za ženo.“

Prvič to ni njegova žena, kakor vam pravim“, dejal je Švicar, „drugič dela Umbriani kakor nekdaš veliki Molière: Il prend son bien, où il le trouve*). in tretjič bi bila ta stvar njemu slednjič popolnem slična. Zakaj? No, zato, ker bi bila ta blazna dvojica. In vaš občudovani Umbriani ni le, kar se navadno imenuje, na pol blazen, ampak bil je pred nekaj leti bajé resnično blazen,

tudi v patalogijskem smislu besede. Trpel je na fiksnej ideji najbolj čudne vrste in morebiti trpi na njej do sedaj.“

(Dalje sledi.)

Poučni in zabavni drobiž.

Ministri v Avstriji. Od pričetka vladanja našega presvetlega cešarja je bilo v Avstriji vseh ministrov 170, in sicer: 9 vnanjih ministrov, 11 vojnih ministrov, 19 ministerskih predsednikov, 5 drž. finančnih ministrov, 19 pravosodnih, 17 finančnih, 17 trgovinskih, 17 notranjih, 18 naučnih, 10 poljedelskih, 6 policijskih, 9 ministrov za dež. brambo, 12 ministrov brez portfelja in 1 žel. minister. Od teh 170 ministrov jih je bilo 17 neplemenitašev. L. 1848 je bilo 26 ministrov.

Novice.

— **Osebne vesti.** Notarski kandidat v Radovljici gospod Jos. Smodej je imenovan notarjem v Velikih Laščah.

— Višjemu inženjerju Antonu Schwabu v Postojni je cesar dovolil, da sme nositi podeljeni mu viteški križec reda rumunske krone. — Pristav finančne prokurature ljubljanske dr. Viktor Pessiak, je imenovan tajnikom iste prokurature. — Drž. poslanca Fr. Šukljeja je cesar imenoval pravim dvornim svetnikom. — Davčni nadzornik v Radovljici R. Jordan, je premeščen v Rohrbach na Gorenjem Avstrijskem. — Kanonično vmeščeni so bili te dni g. Janez Čebašek na župnijo Črni vrh pri Polhovem gradu, g. Rudolf Gregorič na župnijo Lozice in g. Anton Antončič na župnijo Planina pri Vipavi. — Umrl je 29. avgusta g. Martin Drčar, župnik v Preski.

— **Vseslovenski shod.** Dne 14. septembra vršil se bo v Ljubljani vseslovenski shod, o katerem govorimo na drugem mestu. Shodu, na kateri pride tudi odposlanec mladočeške stranke, sledil bo ob 5. uri popoldne banket. Kdor se hoče banketa udeležiti, naj to najkasneje do 10. septembra naznani tajniku pripravljalnega odbora drž. poslancu dr. Žitniku.

— **Podaljšanje uradnih ur.** Predsedstvo graškega višjega sodišča je premenilo uradne ure pri podrejenih mu sodiščih. Za konceptne uradnike so določene uradne ure od 8—1 in 4—6, za manipulacijske uradnike od 8—1 in od 3—6.

— **Nemška provokacija.** Poroča se, da se je ustanovilo provokatorično nemško pevsko društvo pod imenom „Südmärkischer Sängerbund“, k kateremu društvu pristopijo vsa nemška pevstva na Kranjskem, v Trstu, na Goriškem in — v Istri. To društvo, katerega jedini namen pak je, razburjati Slované na jugu naše države in provocirati, napravi svojo ustanovno slavnost v Ljubljani, v središču slovenske domovine. Listi svare provokaterje, naj si dobro premislijo, predno se odločijo za ta korak v srcu naše domovine, ker v času splošnega narodnega razburjenja ni prav nič umostno tako nastopanje nagajivih Nemcev prav v sredi naše domovine. Ali si Germani še res domišljajo, da je nemški ves veseljni svet. Pazijo naj da prevara ne zadene britkeje, nego si v svoji nadutosti misliti morejo!

— **Deželni odbor kranjski** oddajal bo meseca septembra t. l. biko plemenjake belansko-pincgavske pasme najprej občinam, potem pa tudi drugim živinorejcem pod navadnimi pogoji. Prošnje naj se pošljejo do 25. septembra t. l. deželnemu odboru.

— **Tombola.** Finančno ministerstvo je dovolilo gasilnemu društvu na Črnem vrhu, da priredi tekom letošnjega leta v društvene namene efektivno tombolo.

* On vzame svojo srečo, kjer jo najde.

— **Izlet v Idrijo** priredila sta ljubljanski in postojnski Sokol dne 29. avgusta. Izlet se je jako dobro obnesel.

— **Poljedelski minister grof Ledebur** obišče tekom meseca septembra Idrijo, od koder pojde v Gorico.

— **Frančiškanski samostan na Brezjah**. V nedeljo, 29. avgusta, je bilo slovesno vlaganje temeljnega kamna za ondotni frančiškanski samostan. Z zidanjem samostana se je pričelo že pred več tedni.

— **Tabor** bode dne 5. septembra popoldne po blagoslovu v Loškem potoku. Razpravljalo se bode zgolj o gospodarskih stvareh.

— **Prepovedan shod**. Vlada je na minolo nedeljo sklicani shod pri sv. Martinu na Paki prepovedala iz ozirov na javni red. O, ti štajerski okr. glavarji pazijo dobro na red!

— **Volilni shod** v Radečah pri Zidanem mostu se je vršil v nedeljo 22. avgusta. Govorili so drž. posl. dr. Šušteršič o političnem položaju, drž. posl. Povše o gospodarskih razmerah kmetijskega ljudstva, drž. posl. dr. Krek o položaju delavskih stanov, osobito obrtniškega in delavskega. Deželni poslanci dr. Papež, dr. Žitnik in Fr. Košak so poročali o delovanju dež. zbora kranjskega.

— **Zalaganje lesa**. V ponedeljek 13. septembra 1897. ob 10. uri dopoldne bo pri c. in kr. vojaškem oskrbovališči v Zadru ponudbena razprava radi dobave 5800 kub. metrov trdih drv. Pogoji in ponudbeni vzorec so razvidni tudi v pisarni trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani. Prepisi ponudbe se dobe po 4 kr. tiskovna pola pri c. in kr. vojaškem oskrbovališči v Ljubljani.

— **Fonograf**. Trgovci, ki tržijo s predmeti fonografske stroke, naj se oglasijo v pisarni trgovinske in obrtniške zbornice, predno stopijo v kupčijsko zvezo s tvrdko „Anglo — Continental Phonograf Co.“ v Londonu.

— **IV. glavna skupščina osrednje zaveze fužin** za kose, srpe in slamorezne nože v Avstriji bo 6. septembra 1897. v Ljubnem (Leoben) na Štajerskem.

— **Gostilniško preskrbovanje bolnikov**, postrežniškega osobja s hrano, zalaganje mesa, viktualij, pijače i. dr. zbog pripravljanja hrane v svoji upravi potom pogodbe za bolnike, postrežniško osobje in osebe, ki imajo pravico dobivati hrano v vojaških bolnicah, pri c. in kr. garnizijskih bolnicah v Gradcu in Ljubljani, potem pri c. in kr. vojni bolnici v Gorici se javnim potem alternativno oddaja Javna ponudbena razprava bo v uradu korne intendance v Gradcu in sicer 23. septembra 1897 za bolnico v Ljubljani in 8. oktobra za bolnico v Gorici; vsakikrat ob 10 uri dopoldne in sicer za dobo od 1. januarja do 31. decembra 1898, pri ugodnih ponudbah tudi za tri leta. Ponudbeni vzorec se dobe po 5 kr. v imenovanih bolnicah. Natančni razglas je na razpolago v pisarni trgovinske in obrtniške zbornice.

— **Obsojeni slovenski delavci**. V Trstu je bilo 20. avgusta po tridnevni obravnavi obsojenih 21 slovenskih delavcev v ječo 4—9 mesecev, radi velike rabuke, katere je bila 5. junija t. l. mej slovenskimi in laškimi delavci v Škedenju. Rabuka je bila nastala, ker so laški delavci raztrelevali skalovja, a niso dali običajnega znamenja, ker so hoteli, da bi ponesrečilo nekaj slovenskih delavcev. Lahki so jo koj po rabuki odkurili v Italijo.

— **Vipavska železnica**. Kakor poroča „Soča“, je svota 50.000 gld. že vplačana. Dne 18. t. m. pričeli so inženirji izdelavati nadrobni načrt od postaje južne železnice proti Bukovici. V nekaterih mesecih bode načrt izdelan in nato se vrši politični obhod. Goriško mesto pa, ki ni dalo niti vinarja, dela še sitnosti proti železnici. Tako je goriški magistrat razpisal natečaj radi zgradbe za smodnik v Dol. Vrtojbi na prostoru, ki je le 100 metrov oddaljen od nameravanega

železničnega tira. Županstvo v Vrtojbi, katero ni bilo niti obveščeno, se pritoži proti temu samovoljnemu postopanju.

— **Iustitia fundamentum regnorum**. Na sv. Rešnjega Telesa dan je upokojeni vojaški župnik gosp. Ivan Vraz nad svojo hišo v Radgoni razobesil slovensko trobojnico. Župan jo je dal siloma sneti, češ, da je to provokacija Nemcev. Ker se je g. Vraz ustavljal in baje jednega redarja sunil od sebe, je bil radi hudodelstva javnega nasilstva obsojen na 14 dni zapora. Gosp. Vraz je star 76 let! Ker se je hotel pred sodiščem slovenski zagovarjati, zavrnil ga je sodnik ostro, češ, da je graško sodišče nemško. Ker je slovenščina v celi štajerski deželi pripoznana kot deželni jezik, je jasno, da je sodnik postopal nekorektno!

— **Celjsko sodišče** ima zdaj opraviti z raznimi nemškimi junaki, kateri so se odlikovali na svoj način za časa celjskih slavnostij. Obsodilo je že več teh poštenjakov na primerne kazni, proti mnogim pa teče še preiskava.

— **Žalujoča iredenta**. V soboto 28. avgusta so vsi tržaški Lahoni nosili velike črne ovratnice, da tako pokažejo svoja čutila za sosedno Italijo, katera je tisti dan pokopala jednega „slavnih“ svojih generalov, ki je bil ubit v Abesiniji. Ker je žalovala Italija, žalovali so seveda tudi tržaški iredentovci.

— **Potovalni učitelj za Štajersko**. Deželni odbor za Štajersko je nastavljal kot potovalnega učitelja za spodnje in srednje Štajersko g. Martina Jelovška s sedežem v Grottenhofu pri Gradcu. Predaval bo o živinoreji in mlekarstvu. Prošnje za predavanja ulagati so 14 dni prej pri dež. odboru.

— **Prepovedana pesem**. Čitalnica v Vrtojbi je dne 22. t. m. napravila veselico, za katero je morala vse točke vsporeda predložiti goriškemu okr. glavarstvu. Mej pevskim točkami je bila Volaričeva „Kvišku bratje“ in dve hrvaški pesmi. Okrajno glavarstvo pa je prepovedalo slovensko pesem, akoravno se je pela pri raznih priložnostih.

— **Državni funkcionarji in slovensko učiteljstvo**. Zaveza slovenskih učiteljskih društev je letos zborovalo v Celji. Zbralo se je nad 300 slovenskih učiteljev k skupnemu delu na eminentno kulturnem polju, a ni jih pozdravil okrajni glavar in nista jih pozdravila niti okrajni šolski nadzornik za celjsko okolico, Pavel Leitgeb, niti okrajni šolski nadzornik za breški okraj, Gustav Vodusek, slednji je celo ta dan sklical uradno konferenco, tako da se učiteljstvo njegovega okraja ni moglo udeležiti zborovanja. Tako ravnanje je skrajno žaljivo za slovensko učiteljstvo in zasluži, da se ožigosa v drž. zboru.

— **Razstava grozdja** za breški okraj se vrši 19., 20. in 21. septembra na Bizeljskem.

— **Laška demonstracija**. Goriški list „Sentinella“ z dne 18. avgusta ni niti z jedno besedo omenil cesarjevega rojstnega dne, pač pa priobčil uvodni članek, kateremu je za nadpis postavil geslo laškega kralja „Sempre avanti Savoia“, in pa pesem, v kateri tolaži v „krut parem“ uklenjene Lahe, da pride dan rešitve. To je pač skrajna nesramnost.

— **Obsojeni Lahončiči**. Neki pisar pri nekem laškem odvetniku je bil obsojen na pet dni zapora, ker je kričal, v predvečer cesarjevega rojstnega dana „Viva l' Italija“. Drug Lahončič je bil obsojen na 48 ur. Dobro jima teknilo!

— **Garrotovanje morilca Angiolitta**. Za nizke zločince in tudi za anarhiste so uvedla španska sodišča način mučilnih usmrtitev, kakoršne so se rabile že za časa inkvizicije. Taka usmrtitev je tudi tako zvano „garrotovanje“, katero je zadelo tudi Angiolitta. Obsojenca privežejo na steter in krvnik mu z železnim obročem, kateri mu denejo okol

vratu, zlomi tilnik. To je ostudna, nečloveška in za Španijo naravnost sramotna smrt.

— **Smrt — vrabcem smrt!** Dolgo so se prepirali — ne vrabci — učenjaki, da-li napravi vrabec več škode ali koristi. Dolgo let sta dva učenjaka parala vrabce, preiskovala njih drobje, srce in možgane in nabirala informacije — seveda ne na policiji — o vedenju vrabcev, no in zaključek tem dolgoletnim preiskovanjem je ta da vrabec zasluži smrt, brezpogojno smrt! Kajti vrabec ni samo škodljiva zver za pridelke našega polja in vrta, marveč on odganja od nas ptiče, ki so nam koristni, ki se žive od mrčesov, n. pr. lastavice in druge. Torej je vrabec obsojen na smrt in to stoprav sedaj po dveh nemških učenjaki, dočimga je obsodil na smrt že davno naš slovenski kmet.

— **Nosni duhan za papeža.** Papež Lev XIII, kakor znano, rad noslja duhan. Rimski časniki pripovedujejo, da se za sv. očeta prireja poseben tobak v neki tovarni v Baltimoru v Ameriki. Tobak, ki priheja iz Antil v južni Ameriki, se potem napaja še posebej v rožni esenci, ker Lev XIII jako ljubi ta duh.

— **Kosti ogrskih kraljev** so izginile iz hiše Arpadov, kjer so bile pokopane v žrkih. Govori se, da so si študentje izposodili kraljevske lobanje in kosti za svoje medicinske študije, a da niso ničesar vrnili. Proti varuhom žrhov se je pričela stroga preiskava.

— **Umrl** je dne 13. t. m. na svojem posestvu blizu Moskve slavn ruski akademik Teodor Buslajev, star 80 let. Bil je prvi ruski poznavalec svojega jezika, ruskega pesništva in staroruske umetnosti. Napisal je več učenih knjig; prvo njeovo delo je bilo: „Vpliv krščanstva na slovanski jezik“.

— **Stoletnico** zedinjenja z Avstrijo praznovala je tudi Boka. Tem povodom piše „Glas Crnogorca“, da je v črnogorskem državnem Arhivu pismo ruskega carja Aleksandra iz l. 1814 iz Pariza tedanjemu črnogorskemu metropolitu, Car v pismu priporoča metropolitu, naj se radi obče koristi prebivalci v Boki brez upora uklonijo želji zaveznih držav in Črnogorci naj ne ovirajo avstrijske okupacijske armade. Ruski car zagotavlja metropolita, da bode Bokelji uživali stare svoje pravice in privilegije.

— **Moderni stariši.** Rusinski list „Rusljan“ sporoča naslednjo najbrže ameriansko dogodenco: „No Lucija“, vpraša mož svojo ženko, „kaj si sedaj delala?“ „Oj bila sem ravnokar jako prevzeta, gospod N. nam je razkladal o arhitekturi zbočenega mesta na Marsu; želela bi bila, da si to predavanje slišal tudi ti. Nato nam je drugi profesor razkladal o tropičnih razmerah srednje Afrike. — Malo pozneje je bila seja teozofičnega kluba, kateremu sem seveda tudi morala prisostovati, in naposled sem do 12 ure čitala v svojem listu jako zanimivo modroslovno razpravo. Popoldne bila sem povabljen pri gospodu N., odkoder sem morala k gledališki poskušnji. Ko sem tako proti večeru počasi šla domov, srečala sem blizu našega stanovanja dete, igrajoče se na cesti, ljubeznivo detece, tako da sem je morala poljubiti. — Ko bi jaz le vedela, čegavo je to dete.“ — „Ali je dete imelo rumenkaste lase“, vpraša jo mož. „Da, prav take!“ „In sinje oči?“ „Da sinje kakor nebo.“ „In pisano krilo na sebi?“ „Da, prav tako!“ — „Jaz vem čegavo je to dete!“ — „Čegavo?“ — „Naše!“

— **Kraljevski lobanji ukradeni.** V Stolnem Belgradu na Ogerskem je nekdo iz kripe tamošnje stolne cerkve odnesel lobanji kralja Ljudevita Vel. in Matije Korvina.

— **Turška Amaconka.** Iz Soluna se poroča, da je v tamošnji bolnici neki vojak, ki je bil težko ranjen v bitki pri Domosku. Zdravniku se je že več časa čuduo zdelo, da ta vojak nima brk. Konečno se je prepričal, da je ta ranjenec ženska, ki je šla v boj za Mohameda proti krščanskim „nevernikom.“

— **Anarhisti in njih matere.** Mislilo bi se, da so anarhisti, ki uprizarjajo poboje in kažejo s tem svojo duševno propalost, otroci starišev, ki so tudi propali duševno in moralno. Temu pa ni vsikdar tako. To se je pokazalo čisto že pri anarhistih, ki so v zadnjem trenutku prejeli pozdrave svojih starišev in sorodnikov. V spominu nam je še, kako ginljivo pismo je prejel pred smrtjo od svoje matere morilec francoskega predsednika Carnota, Caserio. In morilec Cauovasa, Angiolitto prejel je od svoje matere v Foggiji, pismo, ki mu v zadnjem hipu še stavi razna vprašanja, da-li česa potrebuje iz svoje domovine, in kako mogoče ga pozdravlja ona in vsi njegovi. Razvidno je torej, da so ti ljudje po večini zavedeni elementi, ki so zašli v družbo propalih bitij in se izneverili človeškemu čutilom. Da pa je baš italijanska kri tako plodna za seme anarhizma, to prihaja seveda iz fantastične in strastnosanjarske naravi tega ljudstva, ki vedno hrepeni po nekih — „idejalah“, ki mu ostajajo „nedosežni“. Sicer pomilovanja vredni rod, vreden še rešitve s treznimi in razumnimi sredstvi.

— **General Weyler**, vojaški načelnik na Kubi, se je pojavil zopet z izbornim činom svoje moči in dostojanstva. Obsodil je namreč hčerko predsednika republikanov na Kubi, Cisnerosa, na 20letno ječo, ker je bila obtožena udeležbe na ustaji. No, stvar pa je baje drugačne. 20letna na 20letno ječo obsojena gospodična Cisneros je jako krasno dekle in se ni kar nič udeležila ustaje na Kubi, marveč zavrnila je ljubezensko nadležnost — generalnega adjutanta. Iz maščevanja jo je leta spravil v zatožbo in general jo je obsodil na 20 let v ječo na Centi. Ta slučaj pa je silno razburil vse kroge v Ameriki in dvignil se je pravcati vihar proti generalu Weylerju. Vdova umerlega predsednika Davisa je brzojavno prosila špansko kraljico, da osvobodi gospico Cisneros in amerianska pisateljica Julija Ward se je obrnila celo do sv. Očeta, da bi on posredoval pri španski vladi za nedolžno obsojeno. Amerianski generalni konzul Leepau je osebno zahteval od Weylerja, da umakne svojo obsodbo in doseglo se je, da gospodična Cisneros še ni šla v zapor. Ako pa bi španska vlada vendar le vztrajala pri kazni, tedaj nastopi Amerika zoper njo. — Imenitna je pa res ta kubanska devojka!

— **Samomor na materinem grobu.** V Petrovem, v Albanskem komitatu, se je dogodil jako tragičen slučaj. Dve hčerki imovitega kmetovalca Tarka obesili sti se na gomili njiju matere. Uzrok samomoru je bil, da se je oče oženil z mlado deklico, katera je grdo ravnala z hčera prve žene. Obe hčeri, jedna v 17. in druga v 18. letu, ste sklenili v obupu, da se usmrtiti in sti izvršili svoj sklep. Šli sti in se obesili na drevesu, stoječem ob gomili matere.

— **Deset zapovedij delodajalcem.** 1. Delodajalec se mora nasproti svojim položnim vedno tako vesti, da vedo pri čem so. To doseže pa le z vedno enakim nastopanjem z delavci. 2. Podložni morajo znati, da vsaka beseda mora postati dejanje, kar pa je seveda le tedaj, ako se vzdržujemo besed, katere bi morda morali preklicati zopet. 3. Pri ukazih in ukorih je treba biti vedno resen in miren in se je vzdržati vsacega razburjenja. 4. Nepotrebno je osorno vedenje, nepotrebno, v jednomer kazati nezadovoljnost, istotako nepotrebno je hvalliti v jednomer in vse. Kaži se tacega, kakoršen ne moreš biti in je nasprotno tvoji naravi. 6. Varuj se skrbno, kazati preg podložnimi kakor slabost svoga značaja, ali kak nedostatek v tvoji obrtni vedi in vedi se nasproti delavcem istotako, kakor v kaki dobri družbi, t. j. vzdržuj se. 7. Ne vedi se zaupljivo, bodi prijazen, a ne kaži prijateljstva. 8. Podložne je navaditi, da brez prigovora ubogajo in ni dopuščati godrnjanja ali oporekanja in zahrbtnega zabavljanja. Seveda je upoštevati istotako dobre misli ali opominjanja od strani podložnih. 9. Gledati je na nraavnost in vzgledno vedenje in varčnost, 10. Preprečiti je vse, kar ponižuje delodajalca v očeh delavca, nasproti pa je paziti, da se tudi poslednjemu ne godi krivica v nobenem oziru. —

— Konj vzrok oslavljenju krvi. Neki zdravnik na Ogerskem je našel, da mnogo ljudi, ki jezdijo konje ali ki žive v tesni zvezi s to živalijo, bolnih vsled nekega črva, ki se zaredi v koži konjskega telesa. Temu se pravi „Aukylostomun duodenale“ in je tako majhen, da se vidi le pod povečalnim steklom. Ta črv prihaja iz konjskega v človeško truplo in kri jame slabeti. Ako je temu tako, treba bode biti opreznim vsem, ki se pečajo mnogo s konji.

— Dežela brez tatov je Islandija. kjer nimajo niti ječ niti policije. V 1000 letih sta bila na otoku samo dva tata. Jeden je ukradel ovco iz — lakote. Radi tega je bil oproščen, in domačini so mu še dali majhno hišo, obleke, poljedelskoga orodja in — čredo ovac. Drugi pa je iz lakomnosti ukradel 18 ovac. Kar pa je bil tujec, so ga nemudoma izgnali v domovino.

— 50letnico mošnjička za novce praznujemo lahko letos, L. 1847. je namreč nemški knjigovez Karol Hous v Ameriki napravil prvi mošnjiček. Prej so nosili denar v pasovih, v vrčicah ali v nogovicah. Karol Hous pa je iznašel eleganten mošnjiček iz usnja z zaporo. Mošnjičke delajo sedaj že iz najrazličnejših kož, celo iz krokodilske in — kačje kože.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 28. julija 1897. Pšenica gld. 10 — kr. rž gld. 7 50 kr., ječmen gld. 6 — kr., oves gld. 6 80 kr. ajda gld. 8 50 kr., proso gld. 6 — kr., turšica gld. 5 30 kr., leča gld. 11 — kr., grah gld. 12 — kr., fižol gld. 8 — kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Važno za kmetijstvo!

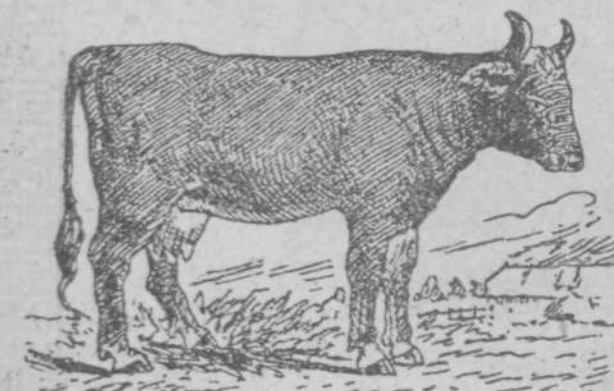
je:

Redilna štupa za kuretino
edino koristna za kokoši, purane, race in gosi. Pospešuje rast mesa in maščobe, kakor tudi množi valjenje jajec.
1 zavoje z navodilom 25 kr.
5 zavojev samo 1 gld.

Redilna štupa za prasiče.
Najboljše varstveno in dijetetično redilno sredstvo za prasiče.
1 zavoje z rabilnim navodilom 25 kr., 5 zavojev samo 1 gld.

Redilna štupa za živino,
za konje, rogato živino in ovce i. t. d.
Skoro vže 40 let z najboljšim uspehom malo da ne po vseh hlevih v rabi, ako živina ne mara jesti, dalje zboljšuje mleko.
Zavoje z rabilnim navodom 50 kr., 5 zavojev samo 2 gld.

Vsa ta naštetna sredstva se dobijo: (50—7)
v apoteki Trnkócz-ya v Ljubljani zraven rotovža
in se vsak dan s prvo pošto razpošiljajo.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 28. avgusta t. l.: 12, 40, 64, 39, 22.

V Trstu dne 28. avgusta t. l.: 26, 23, 12, 44, 30.

V Pragi dne 1. septembra t. l.: 89, 16, 80, 35, 49.

Koristna v vsakem gospodinjstvu je raba prave sladne kave, bodi-si v zdravstvenem, kakor v denarstvenem oziru. Tvrčki Kathreiner gré zasluga, da je med svet spravila povsod pod imenom »Kneippova kava« dobro znano pristno sladno kavo. katera ima okus prave kave in se je prav za to zelo vdomačila. Marsikdo jo pije kar čisto, navadno pa kot dodatek k pravi kavi. Naj se ne pomišlja nobena gospodinja, katera še ne rabi te kave, ter naj začne rabiti toliko zdravo in okusno pristno Kneippovo kavo. Svarimo pa tudi pred ponarejeno in slabejšo kavo tega imena, ki jo nekateri ponujajo. Ta seveda ne podá onega, kar se pričakuje od prave Kneipove sladne kave. Treba torej paziti pri nakupovanji ter tirjati pristno Kathreinerjevo Kneipovo sladno kavo v zavitkih s podobo župnika Kneippa in z imenom Kathreiner. Drugače zavito ali celo nezavito blago naj se ne sprejme. Hudo-voljno nekateri razširjajo vest, da se po smrti Kneippovi sladna kava ne izdeluje več, ampak mesto nje nek drug fabrikat. To je popolnoma neresnično, kajti tvrdka Kathreiner je od rajnega g. prelata Kneippa dobila za vse čase pravico, njegovo ime in njegovo podobo rabiti kot varstveno znamko, in izdeluje pa prodaja kakor dosedaj edino pristno Kneippovo kavo.

V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejanji nosim od sedaj nadalje to-le oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“
in tovarne farmacevtičnih pre-
paratov

A. Thierry-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih
(60 3) oblastev. (10)

**Najstareje, najpristneje, najoe-
neje ljudsko domače zdravilo,**
ki uteši prsne in plučne boleti in že-
lodečni krč itd. ter je uporabno no-
tranje in zunanje. V znak pristnosti je

zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjen moja tvrdka **Adolf Thierry, lekarna „pri angelju varhu“**. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim cenejo tem n č vrednejo ponaredbo. Pazi naj se torej vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštne povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katera mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

ADOLF THIERRY, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.